

Lærke Kjær Fentz' tale ved Tuborgfondets Årsskrift

Taler

Lærke Kjær Fentz
Aktivist og studerende

Dato

6. februar 2025

Sted

Store Vega, København

1 Hej, Jeg hedder Lærke og jeg er her i dag, fordi jeg gerne vil tale om hvordan spørgsmålet kan være den korteste afstand, til at møde handicap.

5

For halvandet år siden blev jeg diagnosticeret med en sjælden bindevævssygdom *Ehlers Danlos syndrom*.

10 Forestil jer, at jeres bindevæv kan være som nylonstrømper, hvor mit bindevæv er som netstrømper.

Jeg er meget hybermobil, jeg går af led og jeg har smerter hver dag.

15 Jeg har et dynamisk handicap. En kamæleon, der skifter mellem kørestol, cykel, rollator og gåben – afhængigt af vejrudsigten i min krop.

Jeg oplever nogle gange en usikkerhed hos andre, *i mødet* med mit handicap. Som spørgsmål, der tøver med at banke på. Jeg oplever, at jeg **selv kan blive**
20 usikker *i mødet* med handicap.

Har du oplevet at møde et menneske med et handicap, hvor et sug af usikkerhed får dig til at overveje hvert et ord? Jeg ved, at 80 % procent af jer kan sidde med den usikkerhed. Det viste en undersøgelse som udkom i december af Danske
25 Handicaporganisationer. At 8 ud af 10 føler sig usikre på at omgås mennesker med handicap. At vi er tvivl om hvordan vi skal opføre os. At vi er bange for at gøre noget sårende eller upassende.

Det er tankevækkende, ikke? At nervøsiteten puster os i nakken - når handicap
30

sandsynligvis er mere almindeligt end vi tror. Mennesker med handicap er verdens største minoritetsgruppe. En minoritetsgruppe du kan blive en del af på splitsekund. I et glimt af uheld, det genetiske lotteri og i livets uforudsigelige drejninger kan handicap flytte ind hos dig, din far eller din kollega. Handicap har hjem i os alle.

Derfor skal vi tale om usikkerheden. Tale om, hvordan vi kan gøre handicap mere synligt. mere italesat, til en naturlig del af hverdagen og til noget vi kan finde mod til at spørge ind til.

40

Spørgsmålet kan være den korteste afstand til at **tale** om handicap.

Og her vil jeg gerne fortælle om en morgen på universitet. Jeg kommer gående. Kaffe i hånden. Susende med min rollator og siger "godmorgen" til Rasmus i min studiegruppe. Jeg stiller min rollator. Han tager sin jakke af, kigger på mig og spørger "Hey Lærke, er det okay, at jeg spørger ind til dit handicap?" Jeg smiler, føler mig set. og siger "Ja da!" Forsigtigt og nysgerrigt spørger han "Er der noget vi skal tage hensyn til eller noget du har brug for?"

Og det fineste var her, at han *spurgte om at spørge*. Fordi selvom vi er mere end velkommen, kan det være rart, for begge, lige at banke på inden man træder indenfor. Så ved vi, at døren er åben for besøg. Åben for at tale om det.

Jeg vil også gerne fortælle et eksempel på universitetet, hvor det vi kan være bange for, at ramme ved siden af, *skete*. Det viser, hvad der kan ske når vi *ikke* er så vant til at tale om handicap. Det er fredag morgen og der har været vinsmagning aftenen forinden. Jeg kommer ind i til undervisning, stiller min rollator ved væggen og sætter mig ned. Vores Instruktør, som er en ældre studerende, kommer ind og spørger, "Nå, var det fedt til Vinsmagning i går?"

Hvor Folk svarer, "ja det var virkelig fedt og der var masser af vin".

Vores Instruktør kigger over til væggen og siger, "fedt!" Der er endda en der har taget en rollator med... hvem har taget en rollator med?

Jeg rækker hånden op, siger "det er mig", som det mest naturligt i verden

70 Han spørger så “var du så til vinsmagning i går?”

og forsigtigt svarer jeg “nej”

75 Der blev stille og jeg blev lidt overvældet. Følte at afstanden voksede og at min rollator pludselig var en rekvisit i en vild brandert. Han trådte ved siden af - det vi frygter.

Men det vi alle kan være bange for, kan vi nok allesammen komme til. Vi kan alle komme til at læse rummet forkert og træde over grænsen. Vi kan alle komme til at være mennesker.

80

Eksemplet viser ikke at vi skal frygte at træde ved siden af, men et bevis for at vi skal tale mere om handicap. Fordi hvis vi ikke stiller spørgsmålene, bliver handicap aldrig en naturlig del af hverdagen, aldrig normalt at se en rollator i hjørnet af et undervisningslokale.

85

Nu står jeg her og taler fra en person med et handicap, men jeg har været nysgerrig på, om spørgsmålet også blomstrer i andre aktuelle emner. Og her har jeg spurgt Aviaya, som kommer fra Grønland og hun fortæller mig, at hun synes det er vigtigt, at vi tør at stille spørgsmålene på en respektfuld måde for at opløse
90 fordomme og opbygge viden omkring Grønland.

Så til sidst vil jeg gerne sige, Smilet er den kortest afstand mellem mennesker, og det kan *spørgsmålet* også være

95

Tak for ordet.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler.

100

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Agitationstale

105

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/laerke-kjaer-fentz-tale-ved-tuborgfondets-arsskrift>